

מאריו לוצי

שלושה שירים

.1

שֶׁל מָה הִיְתָה חֲרַבַת
 הַשָּׁקֵט הַזֶּה?
 שֶׁל הַהִיסְטוֹרִיָּה
 שֶׁל הָאָדָם –
 אֶפְלוּ
 שֶׁל זְכוֹנוֹ –
 אוֹ אוֹלֵי קְרִיסַת
 הַחֲמֵר הַסּוֹפִית?
 וְהוּא
 אִם כֵּן, הֵיכֵן הִיָּה
 מִדוּעַ לֹא הָשִׁיב
 אֶפְלוּ לֹא נִצָּנוּן
 מֵעֲבָרוֹ הַמִּפְאָר...?
 הָאֵם בְּכֻלָּל הִיָּה? –
 הַתְּפִיזָה
 כְּדֵי מָכָה
 הַנֶּפֶשׁ הַלְכוּדָה בְּבִהְלָה –
 אוֹ מָוֶת
 מְאֻבְּנֶת בְּסֻלַּע שָׁחַר
 בְּסוֹף הַמְלָה
 וְהָאֵינוֹת
 שֶׁל הַשִּׁיר, שֶׁל הַמְשָׁל...
 אֲבָל זֶה הִיָּה נִצְחוֹנוֹ,

הָרַעַד הַזֶּה
ה'ל'א' הַזֶּה! הַנֶּאֱמַר עַל הַלֵּא־לְהִיּוֹת
מְכַל הַתְּאִים, הוּא הִיָּה הַזֶּרַע
זֶה, הַמִּתְסִיס.
עַל הַמוֹנֵי הַמְתִּים הִלְלוּ מְדַבֵּר הוּא
כְּאֲשֶׁר אֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים.

2.

תְּהוֹם פְּעוּרָה זו,
תְּהוֹ זֶה
שֶׁל עֲנָנִים וְשֶׁל חֲרֻבוֹת –
שֶׁם בְּתוֹךְ עוֹלָה הָאוֹר
וּמְתֻמָּט מְצוּקִיו
מְעַרֵב בְּתוֹךְ הַחֶמֶר
שֶׁל הַמַּעֲמָקִים
אָבוּד בַּמְפּוֹלוֹת הִלְלוּ
אָבוּדוֹת הַמְפּוֹלוֹת הִלְלוּ
בְּתוֹכוֹ – כִּךְ נִרְאִית הַהִיסְטוֹרִיָּה
אֶצְלָם, סוּפְגִים
תְּדַהֵמָה יוֹתֵר מִכָּאֵב
אִם מְגִלִים אוֹתָהּ בְּלֵב –
אוּ שְׁחִפְרָה
זו
הִיא מַצְבָּה?
מְזַדְקָפִים בָּאוֹר
גּוֹשִׁים עוֹרִים עֲדִין
בְּכָל גְּדֵלָם
וְאֶבְנִים
מְסַתְתוֹת כְּכֹר...
לְיֵצֵר,
נֶאֱמַר

על מי נאמר
איני יודע, אבל הזכרון
האנושי מפתה אותו.
שם

מתה וחייה
בכל
של סלעים והריסות.
והם
לא נראה, אולי לא מודעים,
אבל מקשיבים –
הבה נקשיב.

.3

שמים פתוחים אלה, בתים עתיקים אלה,
אטית,

ובוהקת מאד
ביום
ובלילה
הקפה זו של הכוכבים את הצוק הזה
ונאני רק במקרה
כאן, בעקבות תכתיב, או אמונה
בחוזר על עצמו או במשתנה
של החשוב השמימי
מספר אחרי מספר

חלק משלמות זו
או מדר ממנה?
או שאין ערך

להבדל הזה
ורק הזהה
שזה עד אינסוף?

מאיטלקית יצחק לאור